

TORNAR A LES AULES

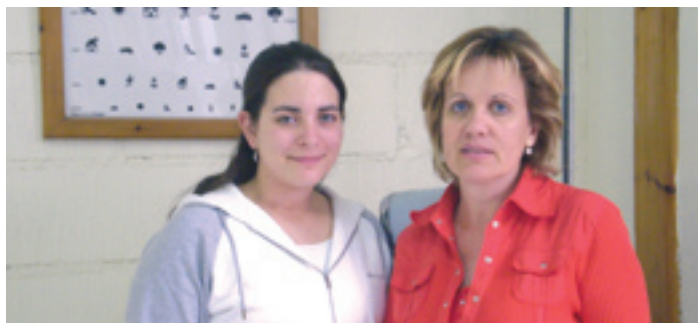
L'EXPERIÈNCIA DE COMPARTIR AULA AMB COMPANYS I COMPANYYES MÉS JOVES

Montse: Tinc 48 anys i fins ara he estat treballant sempre. Els meus estudis fins al moment d'iniciar aquest curs eren fins a Batxillerat, però en el món que vivim avui dia cal tenir més estudis per trobar feina. A mesura que van passant els anys, cada vegada costa més trobar un moment per estudiar, però evidentment, quan una cosa fa falta s'ha de fer, i aquí em teniu matriculada a la Joviat.

Queralt: Tinc 24 anys i vaig estudiar Enginyeria Industrial Química. Fins no fa gaire treballava com a inspectora de qualitat en una empresa, fins que vaig patir els efectes d'aquesta «crisi», que s'ha convertit en una més de la família, i que va provocar que no em renovessin el contracte. En aquestes circumstàncies vaig decidir cursar els estudis de Cures d'Auxiliar d'Infermeria que ofereix la Joviat.

De sobte ens vàrem trobar compartint aula amb nois i noies que, de mitjana, tenen uns quants anys menys que nosaltres. El primer pensament fou que potser seria una mica difícil. La visió que tenim tots quan comencem els primers estudis i l'experiència professional és quasi nul·la; és molt diferent a aquella que tenim quan ja hem format part de la xarxa laboral. Et plantejaves sovint si ha estat una bona elecció o que pel contrari, el que hauries d'haver fet, és realitzar uns estudis només dedicats a la gent gran. Però l'experiència ha estat enriquidora. Els companys d'aula en tot moment ens han facilitat que ens sentíssim com unes més, independentment de l'edat, i quan entrem a l'aula mai bé el pensament de: «Ostres que jo sóc més gran!». Ben al contrari!

A més, el fet de compartir aula amb companys més joves fa que juguis amb avantatge, ja que, a diferència de quan comencem, tens apresada almenys una lliçó: cal intentar anar una mica més enllà d'allò que és pròpiament el temari, i plantejar-te situacions i solucions que ens trobarem en el terreny laboral, però que, per contra, ningú l'ha inclòs en cap dels temes que es tracten. Per aquest motiu, cal un esforç i pensar que els estudis són una mica més que no pas un pur tràmit burocràtic que pot durar una quantitat determinada d'anys, abans de poder exercir una professió.

Poder fer aquest curs ha estat una gran oportunitat. Ens ha permès obtenir una titulació oficial i per tant aconseguir aquell accés al món laboral que totes dues buscàvem en el moment d'inscriure'ns en aquest curs.

Volem agrair a tots els companys de Cures d'Auxiliar d'Infermeria i també a tots els professors, el suport, l'acolliment i l'acceptació que ens han ofert. Haver conviscut durant un any, pràcticament, amb tots vosaltres ens ha fet que fins i tot ens sentim més joves i, sobretot, ens heu ajudat a veure que a la nostra edat encara és possible estudiar. Això sí, cal posar-hi molt esforç, però l'edat també és una lliçó que ensenya i com diuen sempre els avis: «S'ha de lluitar pel que és vol aconseguir, i mai no et pots rendir».

S'acosta el final de curs i sembla que fa quatre dies que vàrem començar el curs. Ens agradaria que aquest petit escrit serveixi per animar totes aquelles persones que tenen ganes de fer un curs de formació i no s'atreveixen per por, per edat, per falta de temps o per d'altres motius. Val la pena fer l'esforç. Mai és tard per aprendre! Us ho diem nosaltres, que durant un any hem après cada dia coses noves. Ànims a tothom!

Montse Puvill
Queralt Perarnau

Bé, amb aquest escrit voldríem donar a conèixer la nostra experiència personal d'aquest curs que estem a punt d'acabar.

La nostra situació personal és diferent a la resta dels companys de classe, principalment per l'edat, que ens separa considerablement de la mitja.

Aquest aspecte, per a nosaltres, no ens ha suposat un problema (possiblement al principi una mica, pels dubtes de com ens sentiríem!), però sí el fet de tornar a estudiar i assistir a classe després de molts anys d'ha-

ver-ho deixat, concretament 23 i 14 anys respectivament, amb fills i responsabilitats familiars.

Els nostres motius per tornar al «cole» us els resumirem breument a continuació:

Per la part que em toca (Dani), la il·lusió per estudiar de nou, després d'haver deixat els estudis per desmotivació i posar-me a treballar des dels 21 anys i no haver parat ni un sol dia fins fa dos anys, va ser el que em va empènyer a tornar a començar.

Em vaig quedar a l'atur i podia fer dues coses: o buscar feina un altre cop o intentar-ho de nou. Després de pensar-m'ho, vaig optar per reprendre els estudis. Primer vaig fer el curs d'Auxiliar d'Infermeria i ara mateix curso el Grau Superior d'Higiene Bucodental. Actualment, estic treballant i estudiant, i per a mi està sent una experiència dura i costosa, però me'n sortiré perquè les ganes em poden.

La meua il·lusió és començar Infermeria l'any que ve i la meua motivació i objectiu és aquest. A la vida, el més important és aferrar-se a alguna cosa i lluitar per ella. Tornar a estudiar ha estat la meua. No sé si ho aconseguiré, però del que no en tinc cap dubte és que per falta de ganes no serà.

En el meu cas (Mari Carme), els meus motius per tornar a estudiar van ser la necessitat de sentir-me realitzada professionalment i adquirir una formació que per desgràcia quan tenia l'edat de fer-ho, per diversos motius, no ho vaig poder fer.

Va ser una decisió ràpida ja que en dos mesos i mig em vaig preparar per la prova d'accés i em vaig presentar a l'examen. Després d'això, ja sabeu que vaig triar el curs d'Higiene Bucodental, el qual estic a punt d'acabar. Dit això, m'agradaria donar les gràcies al meu home i als meus fills, ja que sense ells i la meua família no hauria aconseguit arribar fins aquí.

Aquest curs m'ha donat una visió de futur i una autoestima que mai no havia tingut i he de dir que probablement continuaré estudiant si la il·lusió que tinc ara mateix em continua.

Per això, voldria dir que mai oblidaré aquest any, ja que ha suposat una segona oportunitat. Espero que d'aquí a quatre anys estigui acabant Educació Infantil o Magisteri. Allà ens retrobarem!

Per últim voldríem dir-vos que en ambdós casos, ens vàrem trobar amb professors, familiars i amics que ens van motivar i valorar per tornar-ho a intentar, i la veritat és que estem molt satisfets del curs que estem a punt de finalitzar.

Volem agrair a tots els companys de classe l'ajuda, el suport, l'afecte, la companyonia, que han fet que aquesta diferència generacional ni tan sols la notéssim. Ens heu tractat com uns més del grup.

I molt especialment, també voldríem agrair a tot el professorat l'atenció que heu tingut amb nosaltres. Ens hem sentit molt valorats i recolzats.

Després de tot el que us hem explicat ens voldríem acomiadar amb un sincer: «Carpe diem».

Mari Carme i Dani
Alumnes del CFGS d'Higiene Bucodental